

forestillet sig, at der i år 2005 i fuld offentlighed ville blive rejst krav om blodpenge i Danmark. Vi ser en imam, som trods sine mange år i Danmark nægter at tale dansk, og som med den største selvfølgelighed foreslår blodpenge for at blødgøre familien til Nørrebros seneste mordoffer, så familien afstår fra blodhævn.

Vi ser kræfter blandt indvandrerne, der er så stærke, at de kan tvinge en familie ud af København, uden at nogen kan stille noget som helst op. Imamens åbenmundethed har gjort det tydeligt, at had og hævn, trusler og gengældelse er de normer, der råder i en hård kerne af muslimske indvandrere i Danmark.

Jeg kan kun håbe, at imamens afsløring må få flere også i denne sal til alvorligt at gennemtænke, om vi ikke efterhånden har gjort rigeligt med knæfald for islamiske skikke. Det er på tide at sige rent ud, at det her i landet hverken er Allah eller Muhammed, der skriver og håndhæver lovene. Man kan ikke lade være med at tænke på: Hvad bliver egentlig det næste? Ret til æresdrab for herboende muslimer? Straffrihed for muslimer, der dræber kristne og andre såkaldte vantro? Fri ret til stening af kvinder, der bliver gravide uden for ægteskabet?

Vi har jo tidligere set radikale politikere, der har haft endog mere end meget svært ved at tage afstand fra islamisk sharialovgivning med alt, hvad den indebærer af barbariske straffemetoder – så hvem ved? Stenene suser i forvejen mod brandvæsen, ambulance og politi, når de forsøger at passe deres krævende arbejde i indvandrerghettoerne. I nogle kvarterer tør forældre ikke sende deres børn ned i gården for at lege af frygt for børnebander, som truer sig til penge for at afstå fra vold. Tilliden og respekten mellem mennesker sættes dagligt på en næsten overmenneskelig prøve. Det er faktisk ikke til at bære.

Dansk Folkeparti vil aldrig, aldrig gå på akkord med det grundlag, vores demokrati bygger på. Vi vil ikke passivt se på, at hele byområder går i opløsning og regeres af indvandrerbander.

I de seneste dage har vi haft forhandlinger om regeringens integrationsoplæg. Uanset alle de initiativer, der i årevis har været taget om integration, må vi konstatere, at problemerne eskalerer. Det nytter jo ikke noget at foregive, at integration alene består i samfundets mange velmente tilbud om uddannelse, job og danskundervisning og stadig voksende pengestrømme til alt mellem himmel og jord.

Der er ingen tvivl om, at det kommer til at koste, og Dansk Folkeparti er også positiv i forhold til, at vi finder en fornuftig løsning. Men integration indebærer også en aktiv og bevidst nedbrydning af de familiemæssige og religiøst betingede klannormer, som er uforenelige med dansk ret og kultur.

I Danmark taler vi os til rette. Vi kan være rygende uenige om mangt og meget, men når vi har diskuteret færdig, så respekterer vi de beslutninger, vi gennem en fælles demokratisk proces er nået til.

Jeg kan ikke lade være med at tilføje, at jeg har undret mig meget over den meget højstemte debat, der har været, fordi Dansk Folkeparti har en opfattelse af, at netop når demokratiet skal fungere, så gælder det folk, der har statsborgerskab i det her land. Jeg henviser til det forslag, vi har fremsat, og som lige har været oppe i debatten for nylig i forhold til, at mange udlændinge får stemmeret, blot de har boet i landet i 3 år. Det er efter vores mening ikke rimeligt. Det er ikke et integrationsprojekt at gå hen og stemme. Når man går hen og stemmer, må man være fuldt integreret.

Kl. 13.30

Der er ingen tvivl om, at skal vi indgå i den her integrationsplan – det er jo et af de områder, hvor Dansk Folkeparti og også andre partier i øjeblikket forhandler på fuldt tryk med regeringen – så stiller vi naturligvis også nogle krav.

Vi har eksempelvis fremsat ønsker om en kontrakt, der skal indgås mellem alle udlændinge og det danske samfund. For alle de udlændinge, der skal indgå i et integrationsforløb, mener vi, at det af kontrakten skal fremgå klart, hvilke pligter den enkelte stilles over for, og hvad forventningerne til den enkelte er fra samfundets side. Det skal skæres ud i pap, at det kan få konsekvenser, hvis udlændinge eksempelvis ikke lever op til forældresvaret for deres mindreårige børn. Det skal også fremgå af kontrakten, at udemokratisk adfærd, der strider mod ånden bag integrationen i Danmark, medfører konsekvenser. Det kan f.eks. dreje sig om opfordringer til hellig krig, terror, kvindeforagt og manglende respekt for politi og andre myndigheder.

Jeg omtalte i min indledning den tillid mellem folk og folkevalgte, der er uundværlig i et sundt demokrati. Når det gælder den selvskabte krise, der for tiden plager EU's højere luftlag, må jeg sige, at kontoen for tillid er ved at være brugt op. Jeg synes, at det er et fantastisk mummiespil,